

Han mente endvidere, at jeg ikke skulde have ventet, til der kom Klage til mig eller Melbing om Mishandling; men naar jeg ikke faar Nyse om begaaede Mishandlinger, ved jeg ikke, hvorledes jeg skal anstille Undersøgelse. Det er dog nødvendigt, at jeg paa en eller anden Maade faar Meddelelse derom. Jeg tror i det Hele taget, at, naar Mandstabet forlader Afdelingen, maa det takke for Meget af, hvad det har lært, og erkjende, at det har haft særdeles godt af denne Uddannelse, selv om Behandlingen undertiden har været noget streng; men naar man nutildbogs hører saa ofte Klager, tror jeg, at Grunden dertil ligger mere hos selve det unge Mandstabs, thi den yngre Generation har ikke lært tilstrækkelig Resignation, den kjender den ikke. Den ældre Generation kjendte ganske anderledes dertil og til at finde sig i Forholdene, selv naar de vare mindre behagelige, og naar Ungdommen ikke vil lære Resignation, kan den aldrig blive gode Soldater.

Bajer: Naar jeg har bedet om Ordet i denne Sag, er det hverken for at bekræfte eller for at afkræfte Rigtigheden af de enkelte Tilfælde, som den ærede Forespørgger har nævnt. Dem ved jeg ikke Noget om. Jeg skal heller ikke fremdrage andre Tilfælde; thi min personlige Erfaring med Genhyn til Nyttierets Rekruttskoler ligger jo langt tilbage i Tiden. Jeg har for 16 Aar siden selv været Lærer paa en Gyrecersskole og har naturligvis gjennemgaaet en lignende forinden; men det er endnu flere Aar siden, og der er adskillige Ting, der have forandret sig i den Tid, og jeg haaber, at Forandringerne skulle være stete til det Bedre. Jeg skal kun ganske i Almindelighed berøre et Par af de Ting, der ere fremkomne, og først omtale den Uttring, der er falden fra den høitagtede Krigsminister, at det undertiden kunde hændes, at en Revsjelse, der var tilkænt Hesten, ramte Manden. (Se minner: Det sagde Ministeren ikke!). So, at det kunde se ud for Udenforstaaende, som om en Revsjelse, der var tilkænt Hesten, ramte Manden. Jeg tror, at jeg har opfattet den høitærede Minister rigtigt. So, det er ganske vist; men jeg tror ikke at røbe nogen Hemmelighed, naar jeg siger, at det ikke er saa aldeles usædvanligt, at man hører det Udtryk: „Om Forladelse, jeg mente Hesten“, naar en Berjder eller Lignende, som har rettet et Slag, i Virkeligheden godt vidste, hvor det var han sigtede, og hvor han ogsaa ramte. Svor-

vidt det er saa almindeligt nu, som det var for nogle og tyve Aar siden, skal jeg ikke kunne sige; men at det meget ofte har været Tilfældet, er sikkert, og det er overmaade vanskeligt, hvis man virkelig vil paatale og straffe Saadant, saa virkelig at føre Bevis. Naar jeg derfor har bedet om Ordet, for at tale om dette, er det, fordi jeg tror, at Krigsministeren kan gennem de underordnede Militære og navnlig inspektionshavende Officerer virke Meget til en Forbedring i saa Henseende. Det maa nemlig være let for de inspektionshavende Officerer at gjøre Underofficererne, som nærmest have med Rekruterne at gjøre, forsaaligt, at de udsatte sig for meget strenge Straffe, og at de derved langt fra virke i Tjenestens Interesse, men tværtimod gjøre det Modsatte, naar de bruge usornøden Strengthed. Det er ikke alene i Ridehuset, hvor man vil kunne paavise adskillige saadanne Tilfælde, men ogsaa, som den ærede Forespørgger nævnte, i Gymnastiksalen. Jeg skal ganske villig indrømme, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) har nogen Ret, naar han mener, at det er at tage sig Sagen for nær, naar man følger sig faaret, fordi man bliver kaldt en „Mælkebøtte med Sporer paa“, eller noget Lignende; men jeg vil dog sige, at naar et Udtryk bliver atter og atter gjentaget, faar det en ganske anden Vægt, end naar det kun bliver brugt en enkelt Gang. Der tror jeg ogsaa, at Inspektionsofficeren kan udøve en gavnlig Indflydelse ved at søge at lægge Vaand, navnlig paa Gymnastiklærerne. Jeg skal med det Samme gjøre opmærksom paa, at den komiske Sands er meget forskjelligt udvillet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) har nu en meget stærk komisk Sands, og han vilde vist neppe tage sig det nær, hvis han var blevet kaldt en „Mælkebøtte med Sporer paa“; men der er Andre, som Eligt kan faare meget dybt. Jeg skal nævne nogle andre Udtryk, som maaste ere Adskillige ubekjendte, saaledes f. Ex., naar en Gymnastiklærer siger, at han skal slaa Hovedet ned i Maven paa Rekruten, saa at denne skal „blive Bugtaler hele sit Liv igjennem“, eller han skal slaa ham saaledes, at han skal „komme til at bruge Navlen som Borgnet“. Saadanne Udtryk kunne være ganske morsomme for en enkelt Gangs Skyld, ja, de kunne endogsaa for en enkelt Gangs Skyld virke forfriskende; men jeg tror virkelig, at man maa bruge Grandsen med stor Varsomhed, og det netop,